

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. Az általunk katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Andor grófnak, 1895. márczius 6. in.

Előfizetési árak.

Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: Rotter László és Weisz Herman tőzsdéjében.

Pázmány harcosai.

Kötelességünk megemlékezni a Pázmány Péter Katonáiról.

Ketteler, németországi püspök mondta, hogy ha szent Pál apostol, a lángelke katolikus, ma élne, bizonyosan mint ujságíró küzdené a kereszténység igazaiért.

Ezelőtt 10-20-40 esztendővel kigondolt volna Magyarországon arra, hogy mi katolikusok jogainkat keserves küzdelmek között leszünk kénytelenek védelmezni? Mindenki dédelgetett bennünket, vagy ha gyűlölték is és titkon aknákat ástak a katolikus szellem alá, azt a pokoli mosolygás álarcza alá rejtették. Mi hittünk és nyugodtak valánk. Hiszen ezelőtt 30 esztendővel még a hírlapirodalomba teljesen a keresztény szellem vezetett. Ha a mai zsidó-liberális módon megirt újság számokból egyetlen példányt a közönség szemé elé vittek volna, a közvélemény a nyílt utcán égette volna el és anathematá kiáltott volna, bojkottálták volna azt, a ki a magyar szellemet úgy csufá teszi, a ki a kilencszázados keresztény felfogásunkat durva röhejvel kíséri.

Ma? A katolikus társadalom legnagyobb része a zsidó liberális szellemi tőke nedűjét szíjja magába. Sokan verik a mellüket, hogy így, hogy úgy katolikusok, s mint

az ördög a szentel víztől, úgy irtóznak a keresztény sajtótól. Pedig tudják, érzik, kell érezniük, ha egy kissé mélyebben gondolkodnak, hogy az a szellem nem az ő szellemük, hogy az édesanya-jejjel nem azt szították magukba. Vagy talán azt mondják, hogy haladnunk kell? Mi is azt mondjuk, hogy haladnunk, kell haladnunk, de a kétezer esztendő eszményét, a sziklaszilárdnak bizonyult erős alapot minek kirugni magunk alól? Építünk rá, úgy haladjunk. Vagy ha meg akarunk bizonyosodni róla, — van már elég tapasztalatunk — elég erős alap a liberalizmus alapja? Mit adott az új szellem? Magyarországnak koldus botot. Nyakunkra hízalt egy jövevény csapatot, a kik mindenünket kirángatják a talpunk alól. Mit szült az új szellem? Tekintetek az öngyilkosok véres koponyáira; a szintelen ajkák nem azt fogják nektek sugni, hogy a kereszténység szellemének áldozatai, hanem az új szellemet vádolják. Fejérvártot 11 öngyilkosság volt januárban, azontúl hasmetszés, lebunkózás. Gyönyörködünk az uri gazemberekben. Kinek a rovására írjuk? Talán a kicsufolt, meggyalázott keresztény szellem rovására?

A liberálizmus szellemének gyermekei ezek.

És a keresztény eszmék hívei még

mindig szánakozó mosolylyal tekintenek a keresztény sajtóra? Még mindig mostoha gyermekként hagyják sorvadni?

Tudjuk, hogy sok mulasztás terheli a keresztény hírlapírók lelkét. Nem a jelenben, hanem a múltban. A jelenben emberfeletti munkát végzünk. Nincs anyagi hasznunk belőle semmi. Feláldozzuk nyugalunkat, forgatjuk a tollat éjjel és nappal, kockázra téve jövőnket, mert az újságíróra, különösen a keresztény újságíróra mindenünnen vád, irigység leselkedik. És mi mégis dolgozunk, nem pénzért, hanem egy magasabb eszméért, a Kereszténység eszméjéért. Nem csupán a jelenért, hanem a jövőért is dolgozunk.

Legyünk hívei a keresztény sajtónak, ne pártoljuk azt a szellemet, a melyért őseink megválnak s a melyért az utódok egykor átkozni fognak bennünket.

Ezeréves múltunk jogosít fel arra, hogy sikra szálljunk a romboló elemmel, mely immár ezredéves fundamentumunkon rágódik, hogy tönkretéve azt elseperje még nevünket, emléktünket is a föld színéről. Munkára fel! Hisz annyira megy már a pusztulás, hogy még egy Zola is megjed tőle és sok száz munkája után, melylyel megölte a lelket, szétszórtá a szennyet, felingerelte a testiességet, most bőjti prédikációt ír „Feconditá” czimen

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Margit rózsája.

Írta: **MINIMUS.**

Lassan haladt a park kanyargós utain. Langyos nyári délután volt; mintha kis álomtündérek lebbentének néha lassu szárnyaikkal, olyan bódítóan nyugalmas volt a hangulat. A sűrűn összebuzorult ágak között bebesiklott egy csik a külső verőfényből, meg hamar kiillant. Halk madárcsipogás hallatszott imitt-amott; a csalit a melegtől zizegett, s az álmodozó csöndhöz úgy hozzáillett a nő hanyag magatartása, a félig lezárt szemek ábrándozó méledzése. Nyulánk természetét fehérrel habos nyári ruha folyja végig; — tegnap még félgyszabban volt, ma tette le egészen.

A karjáról lecsúsgó hosszú fátyol végét gyönyörű kékszemű leánya huzogálja játszi kötekedéssel. Lábbegyen megy a kis settenkedő ellenség és apró ökleivel tömi vissza a kacagást, ha sikerül egy-egy ujnyira megint kivonnia a kendőt.

Kövesné gondolatai ott időznek a félredobott gyász körül. Tegnap egy éve már, hogy nem látja többé azt a sápadt arcot, a hideg, kemény vonásokat, melyek közé leányálmait temette.

Könnyű sóhajjal állott meg az egyik fényes levelű cserjénél. Mennyire kihülhet a szív rövid idő alatt! Tíz évvel előbb az ő kezéhez kötötte Köves a boldogságát, ő meg tapasztalatlan leányszívvel nem akarta ezt a boldogságot szétnézni. Nem érzett különös von-

zalmat hozzá, inkább imponált neki a méltóságos modoru férfú; örült a jól átgondolt bököknak s szülői rábeszélésére hozzámert a tanácsos urhoz. — Aztán hamar megkezdődött a lemondás ideje. Margit megszületése után férje fokozatosan mellőzte, elhanyagolta, s aztán...

Az egyik szép, zöld levélen kövér esőcsöpp regett, szivárványos fénykört vetve az egyik oldalra. Mintha sirt volna a levél. Most jön egy kis szellő, megfordítja a levelet, a könnyesepp leszörödi, pár sugár végigcsokolja a helyét, s száraz, mosolygó megint. — Az asszony úgy elnézte. Feltámadhatnák-e az álmok még egyszer? S ha fel, milyen lesz az ébredés belőlük? — Béla — csuszott ki önkénytelenül az ajakán.

— Parancsolj, mamácska? kiált a kis inceselkedő, kiesve szerepből. Összerezzenve fordult hátra. — Nem, kicsikém, mamácska sétálni akar.

Margit folytatta játékát, Kövesné pedig tovább fűzte gondolatait.

Mikor az az egy pisztolylövés halomra döntötte a fényes, nagy házat, elriasztott mindenkit, ő meg akarat nélkül, fásultan engedett menni mindent a maga után, milyen jó volt akkor ez a komoly, kevésszavu ember. Hisz mindenki csak engedelmességet szeretett volna, nem volt parancsoló. Kovács szüire szabott utasításai meg is követelték az engedelmességet, még az özvegytől is, a kire pedig azelőtt csak messziről tekinthetett, ő, a tanácsos ur egyszerű irtodavezetője. S az meg is tett mindent, mint az álomjáró.

— Asszonyom, a legégetőbb ügyek lebo-

nyoltivák, legjobb, ha kegyed elutazik valamelyik birtokára. Az eseményekről majd én értesitem, és pedig, ha megengedi, néha személyesen. — Ennyit mondott akkor.

Ritkán jött azóta, s az özvegy úgy érzi, hogy a hatás nem mult, hanem erősödött. Pedig ilyen vézes hajótörés után lehet-e még bátorsága, joga más életre gondolni, mint a nyugalmas özvegyeségre? Kit akar egy öngyilkos felesége? Élni kisleányának, főnevelni, távoltartani a szívtől borut, felhőt, a mig lehet; aztán meg tanácsadója lenni. Igen, az anyai szeretet tüzevel, s a tapasztalt női szív aggódó gondoskodásával áll majd akkor mellette. Ez az ő feladata, semmi más.

— Mama, mama, nézd csak, jön a Béla bácsi — kiabál egyszerre a kis Margit és az aladásnak indul az érkező elé.

— Eggedül, eggedül, asszonyom — szól az könnyed meghajlással, — bocsásson meg, hogy épen most zavarom. Minél előbb elő akarom adni a jó hírt. Találtam nevelőintézetet Margitnak.

— S ön ezt jó hírek nevezi? — mondja mélabusban a szép asszony, kezet nyujtva az érkezőnek. — Különbözik igazán van, hisz végre is meg kell töle válnom!

— Csak rövid időre, ha kegyed vissza haját térni a fővárosba, a gyászév leteltével ismét meggyújthatja termeit.

— En, és terméim? — kacagott keserűen amaz, és ezt Őn mondja nekem, aki jól ismeri a törtéateket és tanácsolta a visszavonulást?!

— Igen én. — ismételte az határozottan s nagy barna szemét az asszony arcára sze-

s dicseri azt, mit eddig semmibe sem vett, a családi szentély tisztaságát s buzdítja a népet arra, mit kigunyolt eddig, ünneptagadásra és tiszta életre.

Ébredj keresztény szellem, dereng már hajnalod!

Egyről-m sról.

Általános feltűnést keltett, hogy Tisza Pistika megtisztult. Nem undorodott ugyan meg a lusos fazék zamatos gőzéről, mégis elökte magától nem azért, hogy benne többé ne kótorászson, hanem, hogy távol lévén tőle szabad kézzel kalapálhassa azt a vaspántot, mely a fizeket az idők végtelenségéig megerősíti. Tisza (most már Tiszta) Pistika csekély 100.000 koronát dobott el magától s „közgazdasági téren“ kifejtett tevé enységét többé nem fejtí ki. a mi annyit jelent, hogy némely pénzintézetnek nem ő lesz egy ideig a neves kolomposa s a nevét egy ideig nem kell a más munkája alá biggyeszteni. Különben ez a liberális honatyák privilegizált szabad ipara.

De hát ha ez olgassuk csak egy kissé azt az eljárást. Tisza István orsz. képviselő s eme minőségben lemondott néhány pénzvállalat igazgatóságáról, vagy elnökségéről, hogy az összeférhetlenségi vita folyamán szabad kézzel dolgozhasson, vagyis hogy az önérdék vádja ne érhesse akkor, ha védelmére fel a képviselői bankdirektorságnak. Valóban gyenge judiciummal rendelkezik Tisza István ur! Vagy összeférhetlennek tartja a különféle direktorságot a képviselői mandátummal vagy nem. Ha igen, úgy kár volt lemondania a szépen jövedelmező állásokról; ha nem, akkor miért akar sikra szálni az érdekében. Talán muszáj volt?

Tisztelt liberális honatyák, ne akarjanak dobbal verebet fogni!

Az ez év folyamán megejtendő választásokról újabb pozitív hírek kezdnek keringni. Sokan egész határozottsággal állítják, hogy áprilisban kiiratnak a választások. Nálunk s általában a vidéken néha-élvéve nyíltan kisebb-nagyobb körben már mozgolódnak a párt-

gezte. Nem a rendes nyugalom tükröződött bennük, hanem némi szokatlan felindulás, de a melynek a komor arcz mégis ura maradt. — Itt az ideje, hogy a helyzet megváltozzék.

Egy egész esztendeig vártam erre az alkalomra asszonyom, egy egész esztendeig voltam a kegyed hűséges, szolgálja, foglalkoztam ügyeivel, rendezhoztam vagyonát s megte tem mindent, hogy visszanyerje nyugalomát. Kegyede megjött, az enyim eltiint.

Kövesné önkénytelenül is tagadólag intett. — Ne várjon-tölem bókokat, vagy szép szavakba foglalt vallomásokat. Sokkal komolyabban szemébe néztem az életnek, hogysem léha. tartalmatlan szavakkal tudnék megelégedni ott, a hol a szívöl, a boldogságról, a jövőről van szó.

— Mama, mama, — kiesett a rózsád — kiabált a kicsike a sarokból s odaszaladt Kövesné kezébe tette a földre hullott virágot. Tedd vissza a hajadba.

Gépiesen vette át az asszony a rózsát s míg ujjai annak finom leveleivel babráltak, kemény harc zúgott bensejében. Előtte állott az a kinek nemes szive, lelke őt egészen hatalmába kerítette, a kit tudna szeretni, a ki szereti, a kivel boldog lehetne. Talán; — futott át agyán a gondolat, s egy szétszúzott, halántéku fej tiint fel előtte, felsajgított a saját megszobzott száve: Talán; — s ezért a lehetőségért, mely olyan valóságzúlna, mintha csak átok ülne az ő boldogságán, ezért adja oda nyugalomát, azt a drágán visszaszerzett függetlenségét?

A lány bariton zengett tovább csöndes melegséggel.

— Nem tudok bókolni asszonyom. Engedje meg azért, hogy olyan egyszerűen, mint elkezdtem a beszédet, fölthessem azt a kérdést, melyre már régen készülök. Semmim sincs,

kolompások s a közeledő választások előszeként tűnik fel némely helyen, hogy nagyobb váltóhitelek kerestettek s a pénzintézeteknél a giróban jelentkező baráti szivességek mind nagyobb számmal vétetnek igénybe. Sok embernek nagyon is nehéz készenlétben tartani a legalább is 8000 koronás alkalmányos költséget s azért már most gondoskodnak az óvatosak, az elővigyázatosak, hogy a választási hadjárat anyagi eszközzeivel rendben legyenek. Mert hiába, hogy valaki liberális képviselő lehessen, ahhoz bárom dolog szükséges: pénz, pénz és pénz! Hogy egy kis aprópénzre városunkban is nagy szükség van, azt titkán politizáló lap-társunk, a „Sz. és V.“ is készséggel elismeri, midőn boldogító álmában profétai ihletéssel tekint a jövőbe s meglátja a „Magyar Király“ szálloda nagytermében felállított kortes-szta ékítményét tunikás szivarok s telített literes fiaskók alakjában. Helyesen tette, hogy e téren a százaz numerust sokszorozva emlegeti. Erti a módját!

UJDONSÁGOK.

Olvasóinkhoz.

Lapunk szerkesztőségét és kiadóhivatalát a mai napon a Szent István-ter 1 sz. háza (agypupok háza) helyreztük át, az előfizetési díjak, valamint tudósítások és egyéb küldemények ide címzendők.

Midőn ezt olvasóink tudomására hozzuk, kérjük mindazon előfizetőinket, kik az előfizetési díjakat még nem küldötték be, sziveskedjenek rólunk ilyenformán sem megelégedezni. Mi mindent megteszünk olvasóinknak, tegyék viszont megvélünk, hogy fáradságos munkánkban támogassanak. Hisz mi, a keresztény szellem hívei összetartás csetén oly erő vagyunk, hogy nincs, aki legyőzhelne bennünket. Gyűjtsünk előfizetőket. hirdessünk a Fejérmegyei Naplóban, közöljünk híreket gyorsan, hiszen közös a mi érdekünk. Szorítsuk ki azt, a mi a keresztény szellemnek ellensége vagy a mi közönyös, színtelen, mert ha törsere kerül a sor, ugysis ellenségünké szegődik. Miért legyen a kereszténység mint 'oldott kövr, mint a pelyva, melyet az első vihar szenteször!

csak becsületes, jó szíve, melynek van hite, reménysége, mely tud szeretni olyan erősen, olyan híven, mint a mily távol áll a modern szívek szerelmétől. Nem borulok lábai elé, asszonyom, mert a szerelmet nem kolduiom, hanem cserébe kérem; csak így fölemelt homlokkal kérdezem, akarja-e ezt a szívet, mely a boldogság melege, verőfőnye után vágynik, elfogadni; — akar-e engem boldogítani?

S a komoly, erős férfiú eső tekintettel várakozott a válasza.

Kövesné nem válaszolt. Ugy látszott, egész figyelme a rózsára irányult; annak számlálgatta a szirmait, s mikor ujja egy-egy finom levélen végig siklott, almajnak egy-egy tépett foszlánya lebegett szemei előtt, asszonykora kinos emlékei, a 'hönnyek s a végén az a szétzuzott fő; a világ kíváncsi, bántóan kíváncsi részvéte, az az obligát aprópénz, mely majdnem mindig az önzés kezzeiből kerül ki. Nem, nem kezd újra azt az utat, az is rózsák között indult, mégis tövissek között haladt s végződött.

— Nem, — lebbent el ajkáról a válaszp gondolatai folytatásaképen, s fölállva távozni készült. — Nem, Kovács, reám nem vár többé boldogság az életben.

— Nem, tehát nem, — ismétlé amaz, csüggedten. — Bár, ne kértem volna választ, most legalább még reményelhetnék. Asszonyom, gondolja meg, még egyszer, vagy csak adjon reményt, várok ismét tovább, hónapokig, évekig, csak remélni engedjen. Legyen az a rózsá s beleegyezés, a remény jelvénye, ajándékozson meg vele.

Nem lehet, Kovács, nekünk válunk kell. Ön ismeri multamat, ismeri föltételeimét. Az én boldogságom már egyszer remba dött, a jó Istennek igen különös kegyelme kellene hozzá, hogy még egyszer fölüljön. Tehát, — szült távozóban — a kis Margit elfoglalja he-

— Gyertyaszentelő Boldogasszony Ünnepe az az holnap, az ünnepi szent misét Károly János nagyprépost, káptalani helynök czeleőrálja s ő végzi a gyertyaszentelés szertartását is. Az ünnepi szent beszédet Kéri Ferencz hitszónok tartja.

— Kasszatolvaj főhadnagy. Részletesen ismertettük már Dióssy főhadnagy bűnét, csoportosítottuk is az ellene való terhelő adatokat s már két héttel ezelőtt kétségteien volt, hogy a tolvajást Dióssy követte el. A most történtek már csak a vizsgálat előbbrevitele. Mindenesetre Jilek százados hadbíró dicséretes buzgalommal vezeti a vizsgálatot s a messze ágazó vizsgálat szálaít oly ügyesen hozta össze, hogy a huzamosabb ideig konok tagadásban levő főhadnagy végre is bevallotta bűnét. Hogy mily tervszerűen vitte végbe gonosz munkáját a főhadnagy, a nyomozási adatok mindinkább igazolják. Dióssy itteni lakásán ugyanis a ház-kutatás alkalmával egy sürgönyt találtak az ő nevére címmezve. December 28-án kelt a sürgöny Budapestben a következő szöveggel: „Kívánságod teljesül, néhány nap mulva megkapod a pénzt“ A táviratot Dióssy küldte, az eredetije az ő kézírása. A mult héten megkerült a döntő bizonyíték is. Szent-Mibály-Uron, a hol Dióssy egy ideig tartózkodott, a limlom között ráakadtak arra a bárom takarékpénztári könyvekre, a mi az ellopott ezredkasszában volt. A mikor már ennyi bünyel együtt volt, Jilek Károly hadbíró a mult szombaton maga elé kísértette Dióssy Viktort. Megint arra kérte, hogy tegyen beismerő vallomást. A főhadnagy ismét tiltakozott a lopás vádja ellen. A hadbíró erre megmutatta neki a bünjeleket: félrevezetésre szánt eredeti távirati blankettát az utványokat és szelvényüket és a takarékpénztári könyvecskéket. Dióssy most már nem tagadhatott tovább s megvallotta, hogy ő lopta el a kasszát. Vallo-masa után nagyon megkönyebbült. A fogházóról azt kérdezte a minap, hogy volt-e már Möllersdorfban s milyenek a viszonyok az ottani katonai fegyházban. Azt is mondta, hogy ha kiszabadul, Amerikába vándorol, hogy új életet kezdjen.

lyét az intézetben. Addig még találkozunk, hogy a szükséges tennivalókat megbeszéljük.

— Asszonyom a rózsát, — csengett Kovács.

— A vizsontlításra, — hangzott a válasz, és Kövesné nehéz szívvél távozott.

Kovács megsemmisülve nézett utána. Tehát oda minden, meg a remény is. Bágyadt tekintettel nézett körül a jól ismert helyeken; ki tudja visszajön-e még a vereség után? Eddig megvolt a törekvései célja, most eltiint hirtelen; s mint a homályban tapogatózó meg se tudná mondani hamarosan, mi is hát a küzdeni valója.

Kifelé indult, hirtelen apró lépések zaja hallatszott. A kis Margit szaladt felkendezve kezében magasra tartva egy rózsát, a mama rózsáját. Mindjárt megismerte a tépett leveleiről.

— Bácsi, Béla bácsi, hoztam magának valamit!

— Mit hozott kis Margit?

— Ezt a rózsát édestől.

— Kitől hozza?

— Édes anyától. Aztán ne legyen olyan szomorú, mert én szeretem a bácsit.

Kovács alig akart binni a saját szeméinek.

Hisz ez az óhajtott válasz, a rózsá, a remény, a miért annyira könyörgött ezelőtt egy fő-órával. Tehát mégis jól sejtett az ő szerető szíve; az nem lehet, hogy boldogtalan legyen olyan becsületlen vonzalommal.

Örömben összeszökölta a kis teremést, aztán távozójába rejtve a virágot elrohant.

Másnap örömtől ragyogó arccal jelent meg az özevgyenél. Annak nyomott hangulatát nem is véve figyelembe, meleg köszönőtet mondott a meghallgatásért, illetőleg a nyújtott reményért.

Kövesné bámulva hallgatta és nézte egy ideig.

— Ön téved Kovács; vagy gunyolódik?

— Az Oltáregyesület szent miséje vasárnap azaz február hó 3-án d. e. 10 órákor fog bemutatni a Mindenhatóak a szemináriumi templomban.

— A megyei kórház igazgató főorvosától vetjük az alábbi sorokat:

Kellő tájékozás czéljából kötelességemnek tartom városunk tisztelt közönségének szives tudomására hozni, hogy a vármegye új kórházában a város beteget részére a felvétel biztosítva van. A heveny ragályokban szenvedőket illetőleg pedig csak annyit vélek szükségesnek megjegyezni, hogy kórházunkban egy elkülönített pavillonban férfiak részére három, nők részére szintén három ágy van fenntartva, azon elég gyakran előforduló esetekre, midőn a kórházunkban felvettek közül egyik vagy másik beteg ragályosnak bizonyul. Ily esetekben a többi ott gyógykezelte betegek érdeke feltétlenül megköveteli, hogy az elkülönítés azonnal foganatosítsák. Mert minő megnyugvás és bizalommal viselhetetnek vármegyénk, ugy városunk közönsége új kórházunk iránt, ha biztosítva nem látná magát az iránt 1-ször: hogy az ott ragályosnak bizonyult betegek a többiekkel azonnal elkülönítetnek, nehogy az utóbbiakat a fertőzés veszélyének kitégye; 2-szor: hogy kórházunk vezetősége mindent elkövet az iránt, hogy onnan a fertőzés a többi ott gyógykezelte és elbocsátott betegek által a szélsőzsa minden irányban el ne hurcztolassék, köztudomású dolog lévén, hogy a lappangási időszak (incubatio) néha 10-14 napig, sőt tovább is eltart. Megengedhető-e, hogy a jelzett hat ágy ragályos betegeknek — kik ilyeneknek felismertettek — kívülről való beszállítása által lekövete legyen: míg a kórház valamely osztályán ragályosnak bizonyult beteg a többiekkel elkülöníthető ne legyen? A válasz e kérdésekre, ugy hiszem, már befogadtatik. Csak az lehet magával ez iránt kétségben, kinek a közegészségügyi intézmények követelményeiről és a kórházak czéljáról tájékozása nincs, fel nem fogván, hogy a kórház a szenvedő emberiség gyógyítására, nem pedig a ragályok terjesztésére szolgál. *Dr. Révy Ferenc.*

Szó szerint adtuk az igazgató-főorvosi nyilatkozatot. Igaz, hogy a 6 ágy kívülről beszállított betegekkel le nem köthető; igaz az is, hogy a betegség folyamán ragályosnak bizonyult beteg a többiekkel szeparálható. Amde hogy mennyiben lehetnek tisztában a közegészségügyi intézmények követelményeivel s a város

Most Kovács volt a bálulás sora.

— En a kegyesen nekem ajándékozott rózsáról beszélék!

— Ki ajándékozott önnek rózsát?

— Kegyed asszonyom, — szólt mindinkább elhülve Kovács, — tegnap küldötte a kis Margittól.

Kövésné behívatta a kicsikét. Rövid valatás után kitűnt, hogy Margit anyja tudta nélkül vitte el a rózsát Béla bácsinak. Hallotta ugyanis, mennyire kérte a bácsi a virágot az édes mamától, látta, milyen szomorú lett, hogy nem kapta meg, hamar megfogalmazott tehát kis fejecskéjében az elhatározás, hogy megvigasztalja a jó Béla bácsit.

Csönd követte a kis lány csevegését. Ott álltak egymással szemközt szótlanul, közepben a kicsike, ki először kerekre nyílt szemekkel bámult hol egyikre, hol másikkra, s mikor senki se szólt, öreg csöppek kezdetek lassan aláperegni hamvas arcocskáin.

Az özvegy szívét különös meghatottság készítette hatalmába. Ugy érezte, hogy az a kis teremtés lett az összekötő kapocs kettőjük között, ugy érezte, hogy ez a jó Isten újmutatása az ártatlan gyermekkézzel. Némán nyujtotta kezét Kovácsnak, azután magához ölelte a leánykát s egybefolyó könyeik ünnepelték az eljegyzést.

Pár hét múlva mint férj és feleség jöttek el az oltártól. A remélt boldogság csakugyan bekövetkezett. S évenként sokszor, sokszor meglátogatják azt a temetőt, a hova pihenni tért a kis Margit, a helyett, hogy a nevelőbe ment volna. A sir tetején művészi szobor ennivaló kis lánykát ábrázol, a mint kinyújtott jobb kezében rózsát tart és mosolyogva néz látogatóira. A szobor alján néhány szó: „Margit van itt, öröme egykor anyjának, most csak fájdalom.”

és megye beteglétszámával azok, a kik csak 6 ragályos beteg részére készítettek helyet egy ily monumentális épületben, azt nem magyarázza meg a főorvosi nyilatkozat. Az utcáról a kórházba ragályos beteget beszállítani nem szabad. Hát ha valamely megyében illetőségű egyény ragályos bajban összeesik városunk egyik utcáján, mi történik vele? A kórházba nem szabad beszállítani, az utcán sem lehet hagyni, a szállásadára egy magános sem kötelezhető, a járványkórház csak járvány és nem szőrványos vagy főleg egyes megbetegedés esetén állítandó fel. Ennek a problémának a megoldására bizony a jelenlegi helyzetben nagyon jó volna egy kis megnyugtató kijelentés. Mi türes-tagadás, legjobb bevallani, hogy bizony a kórház építése el van hibázva. Nem számítottak ott papra, apácákra, kellő számú betegre stb. Van nagy hü-bóval épített kórház hutyafuttában felépítve, berendezve s még egy hónap is alig múlt el a megnyitás óta, máris szűknek bizonyult. Megnyitott a nélkül, hogy jóváhagyott szabályrendelete, költségvetése volna. Magnyugtató nyilatkozatot addig is, míg e tárgyra adandó alkalommal újból visszatérünk, a közönség megnyugtatólására nagyon szivesen vennénk.

— **Házasság.** Tarajás Béla vaáli th. főszolgabíró f. hó 4-én tartja esküvőjét *Jesszenszky Margittal, Jesszenszky Tódor* ifabai földbirtokos leányával, Ibaftán.

— **Sikerült táncszertély.** A duna adonyi román kath. Népkör január hó 26-án saját helyiségeiben sikerült táncmulatságot rendezett. A bál népes nem volt, mert a délutáni kedvező idő zímankossá változott s a már készülődőket is elriasztotta. Az intelligencia hölgyei a csuf idő dacára is megjelentek, hogy még áldozatok árán is siessenek a Kör nemes czélját előmozdítani. Felülhívetni sziveskedtek: *Nmélt. Zichy Livia* grófnő 20 kor. *Csongedy Gyula* 9 kor. *Ács Károly* 4 kor. *Negró Gusztáv, Cséby Lajos* 3-3 korona. *Maertenz Alfréd, Bauer Györgyné, Pintér József* 2-2 kor. *N. N. Schöderbeck Márton, Kiss János, Stancelz Béla, Hochet Ferencz, dr. Sajgó Gusztáv, Ciesleszky Vilmos, Rektovics Lajos, Haral Zsigmond, Herbeszt István, Prommer János* 1-1 kor. *ifj. Frei János* 40 fill. Hálás köszönetet mond az elnökség és a rendezőség mindazon hölgyeknek és uraknak, kik akár felülhívetés, akár jelenlétük által ezen nemes intézményt — a melynek száz meg száz ostromot kell kiállni ellenségeitől, — a pogány idő dacára előmozdítani, sikerültebbé és jövődelmezőbbé tenni igyekeztek.

— **Névmagyarosítások** Nyak Mária helybeli lakos vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel *Máriási-ra*, kiskoru *W.isz Aladár, Andor* és *Imre* helybeli lakosok pedig *Vas-ra* magyarosították.

— **Jeruzsálemi ima** Mivel a Magyar Szó többször szóvá tette, beszéltünk róla mi is. Imét kezd divatba jönni az a tura szokás, hogy egyesek ismerősöknek levelező-lapra írt imákat küldenek, a melyeket ha a címzett naponta el nem imádkozza, nagy bűnbe esik és Isten öt sulyos csapással látogatja meg. További kötelessége pedig az, hogy kilencz egyének elküldje, a kiknek ugyanez lesz a kötelességük. Az imát — azt írják a lapra — a bécsi hercegek készítette és mindazok, a kik elimádkozzák, abban a kegyelemben részesülnek, hogy Isten egy sulyos bűnüket megbocsátja. A Magyar Szó szerint ezt a néppárt csinálja, a mely igt haracoslja kasszájába a milliókat. Mi pedig azt mondjuk, hogy az egész dolognak a kezdője vagy félelmi, vagy pedig gonoszlelkű ember s inkább az utóbbi, mint az előbbi. Magában véve azt, hogy a bécsi érsekségnek a számlájára írják, gonosz rágalom, azután azt állítani, hogy a ki elimádkozza, annak Isten egy sulyos bűnét megbocsátja, a ki pedig el nem imádkozza, az sulyos bűnbe esik és szerencsétlenség éri, nem egyéb mint számság, vagy pedig rosszakaratu elferdítése az egyház tanításának, a mely a bűnbocsánatra a gyónást rendelte és soha sehol nem tanította még, hogy nem kötelező ima el nem mondásáért valaki Istennek felelősséggel tartozik. Ezen az alapon méltán

tételezhetjük fel, hogy Egyházunknak valamelyik rosszakarója talál ki ilyen meséket, hogy a hívek szívébe bábont, az egyház valószínű tanításainak semmibevételét terjesse. Bárki kapjon tehát egy ilyen eredetében mindenestre rossz kézből jövő levelet, tépje nyugodt lélekkel össze, dobja a tűzbe s legyen meggyőződve, hogy ha holta napjáig imádkozna is, Istentől semmi áldás sem szállana rája érte.

— **Jótékonyág.** *Dr. Seabady József* ügyvéd egy ügyből kifolyólag neki járó 4 koronát a tüzoltó-egylet pénztárának adta. Az adományért ez uton is köszönetet mond az elnökség.

— **Baleset.** Általános a felfogás, hogy így télhideg idején egy-egy hőeses alkalmával a sikos avagy kellőleg le nem tisztított járdáért a rendőrséget éri az odium. Nagy igazság van ebben. Mert hiába, a mi közönségünk még oly műveletlen, oly kiméletlen, hogy méltán alkalmazhatná vele szemben a legszigorubb eljárását a rendőrség, mely azonban nem rendelkezik annyi fizikai erővel, hogy a kihágások ezer nemét ellenőrizze. Számaltanszor hangotattuk már, hogy ne agítájon a publikum folyton a rendőrség ellen, hisz soha senki nehezebb munkával nem keresi a kenyerét, mint a rendőrség egy-egy közege, legyen az tisztviselő vagy közrendőr. Még az utolsó suszterinas is a hatalom önkényü zsarnokát látja benne s könnyebb a lélkének, ha nyelvet ölthet rá, pedig becsületét, tiszteletét érdemelnek. Rendőrkapitányainknak azonban mégis van egy közös hibájuk: azt hiszik, hogy modern állam polgáraival van dolguk. Szőrmöntén bálnak az emberekkel akkor, midőn vasvesszővel kellene kiállaniok. A tegnapi baleset is erre inti őket. *Weisz Adolf*, a „Havas és Weisz” czég baltája tegnap reggel elesett s lábát törte. Hát ennek persze a rendőrség az oka, pedig a püspökség előtt történt a dolog, a hol el is hanyágta a havat, sőt fel is hintik a járdát. Tényleg údvás volna a rendőrség kiméletlen szigora minden egyes esetben, de azt is be kell látnunk, hogy nem egy, hanem három kapitány tárgyalhatna kihágási ügyekben, ha minden kihágási esetben elvinné a vétke a jól megérdemelt büntetését.

— **Közgyűlés.** A lovasberényi Kath. Népkör február hó 2-án tartja rendez évi közgyűlést a következő tárgysorozattal: 1. Főt. *Krécsy Károly* plebános elnöknek 0 méltóságához, gróf *Cziráky Antal* fővédnökhez, intézendő üdvözölő beszéde. 2. Fővédnök, 0 méltóságának megnyitói beszéde. 3. A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 4. Elnök jelentése a kör működéséről. 5. Pénztáros jelentése. 6. Könyvtáros jelentése. 7. Tisztviselők választása. 8. Indítványok. 9. Közgyűlés előtt *Papp János* főtanító „A szőlő peronoszpóra és oidium betegsége ellen való védekezésről” tarti felolvasását. — A lovasberényi „Kath. Népkör” saját pénztára javára január 27-én igen sikerült zártkörü táncvigalmat rendezett a „Zöldfához” czimzett nagyvendéglőben. Tiszta jövedelem 62 kor. 24 fillér. Felülhívtettek: *Hercezeg Eszterházy Miklósné* 10 kor., *Krécsy Károly*, id. *Prail Antal*, *Homály Ignác* 2-2 kor., *Béres János*, *Mohl Ferencz* 1-1 kor. 50-50 fill., *Háry Alajos*, ifj. *Prail Antal*, *Helfer János*, özv. *Szigeti Jánosné*, *Eti Ferencz* 1-1 kor., *Papp János*, *Bannert János*, *Elbert Ignác*, *Bischof Miklós*, *Mohl János*, *Scheffer Ferencz*, *Róth János*, *Kontra Imre*, *Krauzler Béla*, *Hetfleisch István*, *Schider János*, 60-50 fill., *Fülöp Dániel* 40 fill., *Spindler János*, *Szakáll József*, *Hajnal János*, *Hoffman György*, *Madarász István* 10-10 fill. Fogadják e helyen is köszönetünket. — **A rendőrség.**

— **Táncmulatság.** A külvárosi kath. körök egymás után veszik ki részüket a farsangi mulatságokból; a legutóbb vett meghívó szerint a tóvárosi kath. fiók-kör február hó 6-án saját helyiségében (*Matusék-féle vendéglő*) a kör könyvtára javára táncmulatságot rendez. A rendezőség, mely mindent elkövet, hogy a mulatni vágyók igényeit kielégítse, már szétküldötte a meghívókat. Beleptidáj személyenként 40 fillér. Felülhívtettek köszönettel fogadtatnak és hirtalpig nyugtáztatnak. Kezdeté este 7 órákor. A meghívó, mely másra át nem ruházható, kívánatra előmutatandó.

— **Hangverseny.** Balassa L. Kálmán heggedülművész f. hó 11-én nagy hétfőn a Magyar Királyi szálloda nagyszobájában Schwaurenbach Flóra, Leeb Erzsike és Brestyánszky Karolin urhölgyek közreműködésével hangversenyt rendez. A nagy művelőzetet ígérő hangversenyre felhívjuk a zenekedvelő közönség figyelmét. A műsort legközelebbi számunkban közöljük.

— **A viharágyu a törvényszék előtt.** Azt bízhatná az ember, hogy a czim után ítélve egy tüzről pattant fejevári menyecske került a kir. törvényszék komoly tekintetű bírái elé s hogy a teremben megszokott méltóságos komolyságot nyelvének szabálytalan forgatásával viharossá tette. Nem. Valósággal viharágyuról volt itt szó, még pedig ama süjtő formájában, a melyben bemutatkozott mult év május 2-án a fejevári publikumnak. Még élénk emlékünkből van, midőn a fenti napon az öreghegyen viharágyu-próbát tartottak. Két ágyu volt egymásmellé állítva 10-12 méternyi távolságban, egy Emmerling-féle s egy Farkas-Faragó-féle. Az ágyuk közelében a kezelők s a hegyőrök állottak, mint a kik hivatalosan az ágyu-sítés művészetét elsajátítani. Az érdeklődő nagyközönség tisztas távolból névelte a műtétet, mely végeredményben épen nem volt szerencsés kimenetelű. Ugy három óra tájban ugyanis Raun Oszkár, a meteorologiai intézet asszisztense kezelése mellett esült az Emmerling-féle ágyu s nyomban explodált a Farkas-féle ágyu mellett foglalatokodó Nagy György kezében levő puskaporos doboz. E pillanatban üt áldozat hevert az ágyu lábánál eszméletlenül. A legnyilvánosabb sérülést Nagy György szenvedte, míg Zádori László tanuló, Molnár Ferencz, Ertl Ferencz és Kiss János hegyőrök sérülései 2 hét alatt gyógyultak be. Általános volt a hit, hogy a robbanást az Emmerling-féle ágyuból kirepült szikra okozta. Az ügyészség Nagy György ellen gondatlanságból okozott súlyos testi sértés vétsége miatt emelt vádat s így került ma a vádlottak padjára a fiatal gépész legény. A főtárgyalás elnöke Madarassy István bíró volt, szavazó bírók voltak Kovács Ignác és Sárkány Ferencz, a vádhatóságot Tóth utügyész képviselte. Vádlott a tárgyalás során ártatlannak vallja magát s kijelenti, hogy az ágyu töltése közben látta, hogy a szomszéd ágyu egy szikrája a puskaporos dobozba esett. Nyílt mércezével töltött, a zárt töltő mércezt soha sem használta. Raun Oszkár mint tanu nem tartja kizártnak a szikra okozta robbanást, mégis nagyon valószínűtlennek látja s e feltevést hótani adatokkal támogatja. Molnár, Ertl és Kiss hegyőrök nem látták ugyan az alászálló szikrát a dobozba esni, egyértelműleg vallják azonban, hogy az ágyu elütését senki sem tiltotta, az ágyu közelében senki sem dohányzott s főleg, hogy az Emmerling-féle ágyu oszvé a lövedékkel sok sziporkát vetett ki. Ez utóbbit dr. Kereszty István tanu is igazolta. A bizonyítási eljárás befejeztével Tóth utügyész a kiderített tényállás összegzése után a vádat eljettette. A nagyszámú hallgatóság soraiból megjeleneztek a vádhatóság rokonszenves képviselőjét, a törvényszék pedig felmentő ítéletet hozott.

— **A Böröndi-féle ügyben** a kölesön egylet igazgató-tanácsa által hozott határozat a városban nagy visszatetszést szült. Szinte érthetetlen, hogy miért volt az igazgató-tanács oly kiméletes egy olyan emberrel szemben, a ki éveken át ravasz fondorlattal csalta ki a pénzt mások zsebéből. Mint hírlík egyedül Tóth Artur, a „Sz. H.“ szerkesztője kívánta az igazgató-tanácsban Böröndi feljelentését. Kár volt az igazságot követelnie! Hát nem jobb lett volna békejóbott nyujtani? Legalább egyhangu lett volna a határozat!

— **A kereskedő ifjak** február hó 9-én tartandó hangverseny és táncszertélyére Frisay Richard, az V. honvéd-zenekar nagytehetségű karmestere „Mercur-Tipegő“ czimvel táncdarabot irt, melyet ezen estén fog a honvéd-zenekar először nyilvánosan előadni, miért is már ez alkalommal felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **Az ipartestületre** vonatkozó legutóbbi referádánk Pollák ur nehezen érhető elbádasása következtében némi magyarázatot igényel. Draskóczy Kálmán az ott említett 40 koronát nem Kapitány Lajosnak, hanem Ferenczy Bálint II. jegyzőnek adta át, ugyancsak ő rá bízta a kérvény megírását is. Kapitány Lajosnak, a testület pénztárosának a neve az egész ügyben csak annyiban fordult elő, hogy az ipartestületnek járó összeget Ferenczy Bálintól átvette és nyújtotta.

— **Iskolaszéki ülés.** Alaghy Dezső elnöke alatt esztörtökön ismét ülést tartott az iskolaszék. Farkas Margit k. a Zámoly-utcai iskolában viselt kézimunka-tanítónői állásáról lemondván, azt az iskolaszéknek bejelenté. Az iskolaszék ezen állásra új pályázatot irt ki. Az ülés másik tárgyat ismét a helyettesítési kérdés képezte, a melyet az iskolaszék visszavont. Nagyon természetes, hogy ezt az eljárást a leghelyesebbnek tartjuk és alkalmazzuk rá a bölcseleket: sapientis est sententiam in melius mutare (bölcseleket ember cselekedete az, ha valaki véleményét jobbra változtatja.) Alaghy Dezső iskolaszéki elnök egyben kijelentette, hogy a tanítókat kar irtandó mindig a legjobb indulattal öhájt viselteni. Mi vagyunk azok, a kik az elnök ur ezen szavainak legjobban örvendünk. Híszem annyi érdemet szerzett Alaghy Dezső városunk iskolai ügyei körül, hogy nevét mindenha hálaival fogják emlegetni. Miért lenne tehát árny az ő működésében az, hogy a tanítókat kar szeretete nem fordulna hozzá teljes mértékben? Miért kellene éppen a tanítóknak, a tanítgy ezen fáradhatlan munkásainak panaszra kelni, hiszen ezt legjobban a tanítás ügye érezné meg, mert ha a tanító a tudattal lép be az iskolába, hogy nehéz munkája mellett sem kapja meg mindennél az őt megillető elismerést, kedvét veszti és munkáját nem oadaadó lelkesedéssel, hanem csupán a kötelesség parancsoló szavának engedve teljesíti. Örvendünk e kedves híreknek.

— **Öz-utcai csendélet.** Rinagl Lajos iparossegéd is ama választottak közé tartozik, a kik, ha úgy néha napján ünnepi bugyogót öltenek, csak úgy félvállról tekintik a más kapitányt s ha az isten még néhány garast is adott a zsebébe, akkor aztán legény legyen a talpán, a kire ráveti a szemét. A napokban Rinagl ur is ünneplőbe öltözött s a saját tulajdon 2 koronáját mulatásra szánta. Adta is a „bergett“-at, mikor az öz-utcai Stefánits kávéházba benyitott s hangosnak ugyan elég hangos volt, a rendelésnél azonban feltűnően szolidan intézkedett. Végre is megunták a kávéházban az orditozás s utvariasan távozásra intették. Hát persze ez melyen sértette az ő nagyhangu önértetét s hogy magának elégtételt szerezzen, bevete a kávéház néhány ablakát. Harczias kedve a rendőrorjárat láttára lecsillapodott s barátságos beszélgetés mellett a városházára került. A kihágási eljárás folyamatba tetetett ellene.

— **Furcsa módja a kéregetésnek.** Tegnap délután 4 óra tájban Fekete József felső-király-sor 16. sz. alatti lakásába benyitott egy elég jól öltözött, tetterős fiatal ember s alázatos szavakkal könyörödmányért esedezett. Az elutasító válasz sehogy sem tetszett a legénynek s meglehetősen durva módon szidalmazni kezdte a ház népét. Fekete csendre intette a garázda kéregetőt s távozásra kérte. Ez az eljárás határozottan sértette a dalia önértetét s magának elégtételt veendő, egy a keze ügyébe került kövel úgy dobta föltűvő Fekete Józsefet, hogy a füle végig repedt. A kéregetés ily durva jelensége nincs naprenden, de hogy a kéregetők nagy számát kielégíteni bajos dolog, az tény s nem megy ritkaság számba a kéregetők goreméskodása, a minek főleg a külvárosi lakosok vannak kitéve naponként.

— **Harapós eb.** Pojányi Péter honvéd ezredkürtös sétaváglásból ment a Malom-utczán át hazafelé a délelőtti órákban, midőn Nagy József kutyája a lova elé ugrott s a ló lábát véresre harapta. Az eb harapós voltát többen igazolják, miért is a rendőrség megfigyelés végett a gypmesteri telepre szállította.

— **Értesítés.** A Vörösmarty Mihály születésének százados évfordulóján végbement országos ünnepély alkalmából kiadott, dr. Csapary László titkár ur által szerkesztett emlékkönyv megjelent. Erről a Vörösmarty kör t. tagjait van szerencsém értesíteni azzal, hogy az őket megillető tiszteletpléclányt elismervény kiállításával mellett a kör helyiségében bármikor átvehetik; ugyanott a külön e czélra készített aláírási iven a díszkötésű táblát is megrendelhetik, mely azonban csak akkor lesz beszerezhető, ha legalább 300 megrendelő jelentkezik. Székesfejevárott, 1901. január 31. Véstessy József igazgató.

— **Tetten ért tolvajok.** Moharos Sándor és Varga József iváscai lakosok a Gárdonyi közösgéhez tartozó Szinger pusztáról 62 kéve búkkönyös zabot elemeltek s javában szállították a lopott jószágot az éj csendjében hazafelé. A csendőrökutal érték a tolvajokat s a jószág hol szerzésére vonatkozólag felvilágosítást nem tudtak adni, sőt később tettüknt beismerték. A tolvaj atyafiak a helybeli járásbíró előtt veszik el büntetésüket.

— **Meghívó.** A „Székesfejevári katolikus kör“ f. évi február hó 3-án, azaz vasárnap d. e. 11 órakor a zircz. ciszt. rend főgyűlési-mának díszteremben rendez évi közgyűlést tartja, melyre a kör tagjai tisztelettel meghívattak. A közgyűlést megelőzőleg d. e. fél 11 órakor a zircz. ciszt. rendház templomában szent mise fog tartatni, melyen a kör t. tagjai testületileg vésnek részt. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztári jelentés. 4. Számvizsgálók jelentése és ennek alapján a felmentvény megadása. 5. Előterjesztése a folyó évi költségvetéseknek. 6. A tisztikar lemondása. 7. A tisztikar s az új választmány megalakítása. 8. Indítványok. 9. Elnöki zárzó. Kelt Székesfejevárott, 1901. január 29-án. Az elnökség.

— **Különbő hír.** Széke-fejevári városa 5 év óta 500 frtot kapott a minisztertől az iparossegédek tovább képző szakrajtanyományára. Székesfejevári városa — nem tudjuk kinek a tanácsára — ezen összegből csak 300 forintot használt fel, a többiit a város egyéb kiadásainak fedezésére fordították. Most ez kitűnően a számadásokból, a miniszter leirt és a várost 100J frtnak a visszafizetésére kötelezi. Kinek volt szüksége erre? Nem lett volna százszor czélszerűbb, ha azt az összeget valóban az iparosok tovább képzésére fordíták?

— **Ebzárlat.** Réé István rókaptány a multkori ebmarási esetekből kifolyólag 40 napi ebzárlatot rendelt el, mely márczius hó 10-ig terjed. Réé főkapitány falragazon felhívja az ebtulajdonosokat, hogy ebeiket megkötve tartassák, vagy szájkosárral ellátva pórózon vezessék, mert a szabadon járó ebek a gypmester által elfogatnak. Vizsla-ebek szájkosár nélkül pórózon vezethetők. A rendelet ellen vétők 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetnek.

— **Ítélethirdetések.** A helybeli kir. törvényszék előtt január hó 30-án a következő felsőbíróági ítéletek hirdettetnek ki: Morgos József felső-jezsenyi (Turóc m.) illetőségű, jelenleg méntelepi közlegény az besztercebányai törvényszék súlyos testi sértés vétsége miatt 6 havi börtönrre ítélte. A kir. Tábla az ítéletet helybenhagyta. Morgos ártatlanság czimén semmiséget jelentett be. — Huszár Sándor sárbogárdi lakos súlyos testi sértés vétsége miatt helyzetetett vád alá. A törvényszék felmentő ítéletet hozott, a Tábla, majd a Kuria 1 havi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős lévén, fogházbüntetését nyomban megkezdette. — Udvardi József hatóság elleni rágalmozás miatt 3 havi fogházbüntetésre ítéltetett. Az ítélet mindkét felebbviteli fórum helybenhagyván Udvardi a fogházba kísértetett. — Deutsch Salamonné helybeli lakos és veje Östreicher Miksa volt helybeli, jelenleg budapesti lakos hamis bukkás miatt került a vádlottak padjára. A törvényszék 14 napi fogházra ítélte mindkettőt, a Tábla megváltoztatta az ítéletet s pénzbüntetésben marasztalta a vádlottakat, a Kuria azonban a törvényszék ítéletét hagyta helyben.

— **Pokrócz-tolvaj.** *Messeny Pál* velencei földbirtokos löpokróczára már napok óta fájt a foga *Lukács Márton* lovasberényi lakosnak. Gyakran settenkedett a pokrócz körül, míg végre mult hó 30-án elég alkalmasnak vélte az időt arra, hogy a 36 korona értékű pokróczot a saját tulajdonába vegye. Terve azonban csak félig sikerült. Elvitte ugyan a pokróczot, de *Horvát János* észrevette s bár a futásnak eredt tolvajt megfogni nem tudta, de megismerte s a csendőrség csakhamar kézrekerítette a testest pokróczostul együtt. Az ügy a helybeli járásbíró előtt nyer elintézését.

— **Tűz a vidéken.** Pátkai levelezőnk írja, hogy ott a napokban *Déli János* ottani lakos szalmakazalja kigyulladt s néhány perc alatt a lángok martaléka lőn. A tűz gondatlanság következménye. Ugyanis néhány 5-6 éves gyermek főzést játszott a kazal tövében s ezért volt szükséges a tűz. Vettek is gyufát s addig gyújtogatták, míg a kazal tüzet nem fogott. A kár 80 korona.

— **Dr. Kneifel Ferencz ügyvéd a jogkereső közönség tudomására hozza, hogy ügyvédi irodáját Székesfejérvárott, Szent István tér 1. sz. alatt (agppapok háza), nyitotta meg.**

— **Üzletáthelyezés.** Tisztelettel van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy eddig a Szőgyény-utca, Hamvasy-féle házban volt s 20 éven a közönség teljes megelégedésére vezetett **foдрás-üzletemet** 1901. január hó 1-től **Városház-tér, Plébánia-épület** (kenyérpiacz) helyeztem át, a hol is azt egészen ujonnan berendezve a nagyérdemű közönség rendelkezésére bocsátom. Kérve a szíves pártfogást, maradok mély tisztelettel **Wild József, foдрász.**

Színház.

Január 29.

A madarász. Az előre hirdetett passziójáték helyett Zellernek e szép operetteje került színre nem kis sajnálkozására azoknak, a kik néhány magasztos gondolatok között eltöltendő estére számítottak. Tehát bibliai dráma helyett lett operette előadás. A mi a „Madarász“-t és az előadást illeti, egyik ellen sincs kifogásunk. Előbbinek gyönyörű zenei szépségei még mindig az újdonság vonzerejével hatnak, az előadásnak kisebb-nagyobb hiányaiért pedig *Mányi Arankának* (Mária) és *Ferenczy Józsefnek* (Ádám) gyönyörű énekeik bőven kárpótlották.

Január 30.

Hangverseny és színelőadás. A keresztközösség akadémiájának egyesülete javára rendezett előadások legtöbbszörre igen szépen sikerülnek. Ugy a műsor összeállítása, mint a lelkiismeretes előadás, legfőképp pedig a zűfolt ház, mely ilyenkor nem marad el, valóságos eseménynek teszik ez előadásokat a nálunk lefolyó szokott, különben igen eseménytelen színi évadban. A mai előadás is, bár érezhető hiányok nélkül nem volt, mégis meglehetősen sikerült, s mindenesetre kivált a már megszokott érdektelen előadások sorából. Legjobb volt az első szám, a „Női könnyek“ e végtelen kedves, poetikus vígjáték, melynek rövid egy felvonásba szorított tárgya több erkölcsi tartalmat árul el, mint akárhány nagyhangú n. n. problematikuss társadalmi dráma. „Ne játszáj a fájdalommal, mert az szent, s minden könny-

seppel, melyet nem a szív igaz bánata, hanem a színlelés fakaszt, megsérted és kigunyolod a természet örök törvényeit.“ E kedves témát játszották el előttünk mély érzéssel, egyszerű természetességgel *Szathmáry Lajos, Föti Frida, Déri Béla* és *Lőrinczy Erzsike*. Mind a négyen oly szépen játszottak, hogy kis keretében e vígjáték előadása volt talán még a legjobb, a mit e színi évadban láttunk. Csak azon csodálkozunk, hogy miért szükségesek ilyen előadásokhoz különleges alkalmak s miért ne lehetnének ilyeneket a rendes műsorban is produkálni. — Az utána következő hangverseny már kevésbé sikerült. *Mányi Aranka* megbetegedett, s ezzel az igazi hangverseny szám elmaradt. *Ferenczy József* szép hangja csak a magyar népdaloknál érvényesült, a mihez ő neki tulajdonképen tehetsége is van, míg a klasszikus énekszámokhoz sokkal finomabb, mélyebb érzés s nagyobb zenei műveltség, nem különben iskolázottabb hang szükséges, mint a minővel ő rendelkezik. Mert a hanganyag nagysága és ereje csak egyik feltétele az énekművészetnek, önmagában bizony csak egyoldalú hatást kelt. *Lévy Sárka* elénekelte Siebel híres virágdalát a „Faust“-ból, nem túlságos nagy sikerrel ugyan, de igen kedvesen, majd pedig néhány könnyebb magyar nótát. Szavalt még szépen és hatásosan *Lányi Irma*. *Endródinék* közismert legendáját a „Czelli búcsú“-t adva elő, a mi komoly, vallásos tárgyú ugyan, de a melynél alkalmasabb, s több értékű költeményt is találhatott volna irodalmunkban. *Föti Frida* is előadott egy magánjelenetet „Bölcső mellett“, a mi szintén nem a legsikerültebben volt megvalósítva, s bár *Föti Frida* ügyes és természetes játéka kellemes hatással volt a közönségre, — különösen a jelenet végén igen kedves volt. — mégis hangja nem levén eléggé alkalmas arra, hogy avval az érzelmek hullámzásait, a becéző kedveskedéstől a feltékenység heves kitöréseig, kellőleg kifejezni tudja volna, — a mi pedig monológóál különösen fontos, egyből támpontja nem levén a hatásnak, — előadásán egy kis monotonuságot lehetett észrevenni. *Tiszay Miksának* nagy tetszést aratott kupléi fejezték be a hangversenyt. A végezetül még előadott spanyol vígjáték, „Hasznos gyógyszer az anyósok ellen“ már inkább csak bohózat számba megy. Sikerült előadás azonban mindvégig jó hangulatban tartotta a hosszú műsor miatt már egrőbbként meglehetősen kifáradt közönséget.

Január 31.

Az eltérő bírányok. Régi francia bohózat a mit nálunk újdonságként mutatott be a direktor. Nem akarunk most bővebb fejtegetésekbe bocsátkozni, csak annyit jelentünk ki, hogy oly haszontalan üres és semmitérő egy dolog volt az a bohózat, hogy az üres házat teljesen megérdemelte. Majd alkalmilag talán még egyebek között visszatérünk az ilyen és ehhez hasonló előadásokra. (—)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Sz. F. Brassó. Ugy látszik, a bakszások országának levegője nem jót tesz az adott szónak. Hogy vagy, írj, avagy a Güre Gábor refrenjére óhajtozol?

B. S. Pázmánd. Sz. E. Polgárdi. A Sipkaszorosban minden csendes? Ujabban semmi történiék, avagy dühög a farsang? Nem értem a dolgot.

S. Gy. Csikvári. Hol késel az őji homályban? Századok ültenek el s te alattuk mélyen enyész. búval jársz egyedül?

1373/1901.

Pályázat ösztöndijra.

Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatósága által alapított ezredéves tanuló ösztöndíjak egyike üresedésben jövén, ennek elnyerésére ezennel pályázat hirdettet-k.

Felhivatnak mindazok, kik azt elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket folyó évi február 21-ig bezárólag a tanácsi iktató hivatalba adják be.

Fenti ösztöndíj elnyerése iránt csak oly székesfejérvári születésű, kifogástalan magavisaletű, szegény sorsu tanuló tarthat igényt, ki a helybeli főgymnáziumnál az érettségi vizsgálatot jó sikerrel kiállván, a tudomány vagy műegyetemen folytatja tanulmányait.

A pályázati kérvények f. évi február hó 28-án tartandó rendes közgyűlésen fognak érdemileg elbíráltatni.

Székesfejérvár, 1901. évi január hó 28-án.

Havranek József, s. k.
polgármester.

1501/1901.

Pályázati hirdetmény.

Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatóságánál lemondás folytán üresedésbe jött gazdasági tanácsosi állásra, mely 2800 korona évi törzsfizetés, 800 korona évi lakhr s nyugdíj-igénnyel van összekötve, ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak mindazok, kik fenti állást elnyerni óhajtják, miszerint kellőleg felszerelt, különösen pedig életkorukat s minősítvényöket igazoló okmányokkal ellátott kérvényeiket folyó évi február 21-ig bezárólag a tanácsi iktató hivatalba adják be.

A választás folyó évi február hó 28-án tartandó rendes közgyűlésen fog megejtetni.

Székesfejérvár, 1901. évi január hó 28-án

Havranek József s. k.,
polgármester.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Új vas és építkezési anyagok

legjutányosabban

szerezhetők be

GROSZ BERNÁT

Rácz-utca 5. sz. alatti vastelepén.

Koronafi Károly

—ni foдрász

Székesfejérvárott, Mador-utca 13. sz. saját ház.

Ajánlja a m. t. saját magukat borotváló úri közönség becses figyelmébe a legújabb feltalált „Satou“ kitűnő borotváló pépet, melynek az a kitűnő tulajdonsága, hogy a szakál csak egyszerű bekenés után annyira megpuhul, hogy a legrosszabb borotvával minden fájdalom és vérzés nélkül gyorsan tűkór simára leveszi a szakált.

Egy nagy doboz 200 szöri borotválásra

1 korona 20 fillér.

Eladó ház.

Az Olaj-utca 58. szám alatti ház egészben, esetleg felerészben is szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítás ugyanott **Almássy János** háztulajdonosnál kapható.

MEGHIVÓ.

A Fejérmegyei Takarékpénztár

1901. évi február hó 17-én délelőtt 10¹/₂ órakor

az intézet helyiségében

Rendes évi közgyűlést

tart,
melyre a t. ez. részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 64. §-ára¹⁾ tisztelettel meghívotnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az 1900. évi üzletforgalomról szóló igazgatósági jelentés.
2. Az 1900. évi zárszámadás beterjesztése s ennek kapcsán a mérleg jóváhagyása, a tiszta jövedelem felosztása, illetve az osztalék megállapítása, a felügyelő bizottság és az igazgatóságok jegyzőkönyveleg leendő fölmentése tárgyában javaslatok fölötti határozathozatal.

Kelt Székesfehérvár, 1901. január 29.

„A FEJERMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR
IGAZGATÓSÁGA.

¹⁾ 64. §. Közzétett
zati jogok...
kinek részvénye 4 héttel előbb nevére iratott és három nappal a közgyűlés előtt (ezuttal tehát 1901. február 14-ik napjáig) a társulat pénztáránál letétetett.

A székesfehérvári kereskedelmi bank

RENDES ÉVI
KÖZGYŰLÉSEf. évi február hó 17-én d. e. 9¹/₂ órakor

saját üzlethelyiségében

tartja meg, melyre a társaság részvényesei tisztelettel meghívotnak *)

A közgyűlés tárgyai:

1. Az 1900. évi zárszámadásnak előterjesztése, az igazgató-tanács és a felügyelő-bizottság jelentése.
2. Az osztalék meghatározása és a felmentvény megadása
3. 6 igazgató-tanácsi és 5 felügyelő-bizottsági tag választása.

Székesfehérvár, 1901. január 14-én.

Ifj. Zichy János gróf,
elnök.

*) Azon részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni óhánának, tartoznak az alapszabályok 51. §-a értelmében a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal saját nevükre szóló részvényeiket az intézet pénztáránál átvételi-jegy bízoláltatása mellett letenni.

Nyári Béla

fűszerkereskedése

a „Fő pásztorhoz“

Székesfehérvárott Kossuth-u. 15. sz.

Ajánlja üzletét, mint a legolesőbb bevásárlási forrást; — mindennemű fűszer, liszt, füstölt hus, sódar, tiszta szín zsír, hetenként egyszer friss töltelék.

Egy liter
valódi öreghegyi bor
72 fillér (36 kr.)

Allein echter Balsam
aus der Schmeitzel-Apparat
in
Thierry in Pregrad
Königreich-Sachsen

Nélkülözhetlen és felülmulhatlan hatása elmaradhatlan.

Világzcikkek, kivitel minden országba.

CHIEF-OFFICE 48. BRIXTON-ROAD. LONDON S. W.

A legmegbízhatóbb, legjobb az egész világon hírneves és legkeresettebb háziáczek a

Thierry A.-féle balzsamok

felülmulhatlan minden mell, tüdő, máj, gyomor és minden belső betegségben. Külsőleg leghatásosabb **sebgyógyítószer.**

Valódi csakis a minden államban regisztrált zöldesűn apózoa védjeggyel és zárlappal belesajított: **Allein echt** és ozimmet. Kimutatható évi gyártás 6 millió palacsak. — Postán küldve 12 kicsiny vagy 6 kettős palacsak 4 korona. — Egy próba palacsak prospectussal és a világ minden országában lévő raktárak jegyzékével együtt 1 korona 20 fillér. — Székküldés csakis az összeg előleges beküldése mellett történik.

Thierry A. centifolia kenőcse

(neve csodabalsam) eddig el nem ért összehúzó erővel és gyógyhatással! A műtéteket legtöbnyire főlöleségessé teszi. Ezzel a kenőccsel egy már 14 éves gyógyíthatatlannak tartott csontszű, sőt legujabban egy 22 éves súlyos rákszerű bajt gyógyítottak meg! Hatása antyseptikus és gyors enyhülést, leűtést és teljes gyógyulást hoz mindennemű gyuladásoknál és sebeknél. Puhítólag és eloszlatólag hat és eltávolít biztosan bármennyű akármilyen mélyen behatolt idegen testet. **Egy tégely** bérmentesen 1 kor. 80 fillér csakis az összeg előleges beküldése mellett. Nagyobb megrendéseknél olcsóbb.

Kimutatható évi gyártás 100.000 tégely. Mindkét szerről egész levéltára áll betekintésre a világ minden országából beérkezett eredeti bizonyítványokon. — Kerüljük az utánzatokat és ügyeljünk a minden tégelyen beégetett czégre: **Apothek zum Schutz engel des A. Thierry.** Ahol raktár nincs, ne hagyjuk magunkat hamisítványok **vagy** állítólag hasonló értékű készítmények vételére rábeszélni, hanem, **főndeljünk közvetlen és ozimezzük azt:**

Apotheker A. THIERRY'S FABRIK IN PREGRADA bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Az oszt. os. és kir. áll. hivatalnokok özöv. szállítója. Contractor of the War-Office and the Admiralty London.

Kapható: Török József gyógyszerárában Budapesten, Király-utca 12.